

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

2. září 2021 *

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Podpory pro komplex Nürburgring (Německo) – Rozhodnutí, kterým se podpory prohlašují za zčásti neslučitelné s vnitřním trhem – Prodej aktiv příjemců státních podpor, které byly prohlášeny za neslučitelné – Otevřené, transparentní, nediskriminující a ničím nepodmíněné nabídkové řízení – Rozhodnutí, kterým se prohlašuje, že navrácení neslučitelných podpor se netýká nového vlastníka komplexu Nürburgringu a že mu nebyla poskytnuta nová podpora na získání tohoto komplexu – Přípustnost – Postavení zúčastněné strany – Osobně dotčená osoba – Porušení procesních práv zúčastněných stran – Obtíže, které vyžadují zahájení formálního vyšetřovacího řízení – Odůvodnění – Zkreslení důkazů“

Ve věci C-647/19 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 30. srpna 2019,

Ja zum Nürburgring eV, se sídlem v Nürburgu (Německo), zastoupený D. Freyem a M. Rudolphem, Rechtsanwälte,

navrhovatel,

další účastník řízení:

Evropská komise, zastoupená L. Flynnem, B. Stromskym a T. Maxianem Ruschem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras (zpravodaj), předseda senátu, N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin a K. Jürimäe, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: němčina.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 29. dubna 2021,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se spolek Ja zum Nürburgring eV domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 19. června 2019, Ja zum Nürburgring v. Komise (T-373/15, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2019:432), kterým Tribunal zamítl jeho žalobu znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2016/151 ze dne 1. října 2014 o státní podpoře Německa SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) ve prospěch závodní dráhy Nürburgring (Úř. věst. 2016, L 34, s. 1, dále jen „konečné rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Na skutkové okolnosti projednávané věci se použije nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 [SFEU] (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1), ve znění nařízení Rady (EU) č. 734/2013 ze dne 22. července 2013 (Úř. věst. 2013, L 204, s. 15) (dále jen „nařízení č. 659/1999“), které bylo zrušeno nařízením Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 [SFEU] (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).
- 3 V článku 1 písm. h) nařízení č. 659/1999 je pojem „zúčastněná strana“ pro účely tohoto nařízení definován jako „kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení“.
- 4 Článek 4 téhož nařízení, nadepsaný „Předběžné přezkoumání oznámení a rozhodnutí Komise“, v odstavcích 2 až 4 stanoví:

„2. Shledá-li Komise po předběžném posouzení, že oznámené opatření není podporou, zaznamená tento nálezn ve formě rozhodnutí.

3. Shledá-li Komise po předběžném přezkoumání, že [neexistují] žádné pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření se společným trhem, pokud opatření spadá pod čl. [107] odst. 1 [SFEU], rozhodne, že opatření je slučitelné se společným trhem (dále jen „rozhodnutí nevznášet námitky“). Rozhodnutí blíže určí, která výjimka podle Smlouvy byla použita.

4. Shledá-li Komise po předběžném přezkoumání, že existují pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření se společným trhem, rozhodne o zahájení postupu podle čl. [108] odst. 2 [SFEU] (dále jen „rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení“).

- 5 Článek 6 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení shrne relevantní faktické a právní otázky, zahrne předběžné hodnocení Komise o charakteru navrhovaného opatření jako podpory a vyloží pochybnosti o jeho slučitelnosti se společným trhem. Rozhodnutí vyzve dotýčný členský stát a ostatní zúčastněné strany, aby předložily připomínky v předepsané lhůtě, která obvykle nepřesáhne jeden měsíc. V řádně odůvodněných případech může Komise předepsanou lhůtu prodloužit.“

- 6 Článek 13 odst. 1 první věta nařízení č. 659/1999 stanoví, že přezkoumání možné protiprávní podpory je zakončeno přijetím rozhodnutí podle čl. 4 odst. 2, 3 nebo 4 tohoto nařízení.

Skutečnosti předcházející sporu a sporná rozhodnutí

- 7 Skutečnosti předcházející sporu jsou uvedeny v bodech 1 až 16 napadeného rozsudku a pro potřeby tohoto řízení je lze shrnout následujícím způsobem.
- 8 Komplex Nürburgring (dále jen „Nürburgring“), který se nachází ve spolkové zemi Porýní-Falc (Německo), zahrnuje závodní okruh (dále jen „závodní okruh Nürburgring“), rekreační park, hotely a restaurace.
- 9 V letech 2002 až 2012 byly veřejné podniky, které jsou vlastníky komplexu Nürburgring (dále jen „prodávající“), příjemci podpory zejména od spolkové země Porýní-Falc. V průběhu roku 2011 navrhovatel, německý spolek automobilového sportu, podal ke Komisi první stížnost ve věci těchto podpor. Uvedené podpory byly předmětem formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, které Komise zahájila v roce 2012. Ve stejném roce Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (okresní soud v Bad Neuenahr-Ahrweiler, Německo) rozhodl, že prodávající jsou v platební neschopnosti a že jejich aktiva budou prodána. Bylo zahájeno nabídkové řízení (dále jen „nabídkové řízení“), jehož výsledkem byl prodej těchto aktiv společnosti Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH (dále jen „Capricorn“).
- 10 V průběhu roku 2013 podal navrhovatel Komisi druhou stížnost z důvodu, že nabídkové řízení nebylo otevřené, transparentní, nediskriminující a ničím nepodmíněné. Podle navrhovatele tak nabyvatel, který byl vybrán, obdržel nové podpory a zajistil kontinuitu hospodářských činností prodávajících, takže příkaz k navrácení podpor přijatých prodávajícími měl být vztažen i na něj.
- 11 V článku 2 konečného rozhodnutí Komise konstatovala, že některá opatření podpory ve prospěch prodávajících (dále jen „podpory, které byly poskytnuty prodávajícím“) jsou protiprávní a neslučitelná s vnitřním trhem. Komise v čl. 3 odst. 2 konečného rozhodnutí uvedla, že společnosti Capricorn a jejich dceřiných společnostech se netýká případné navrácení podpor, které byly poskytnuty prodávajícím (dále jen „první sporné rozhodnutí“).
- 12 V článku 1 poslední odrážce uvedeného rozhodnutí Komise určila, že prodej aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn nepředstavuje státní podporu (dále jen „druhé sporné rozhodnutí“). Komise měla v tomto ohledu za to, že nabídkové řízení bylo vedeno otevřeným, transparentním a nediskriminujícím způsobem, že toto řízení vedlo k ceně odpovídající tržní ceně a mezi prodávajícími a nabyvatelem neexistovala hospodářská kontinuita.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 13 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 10. července 2015 podal navrhovatel žalobu znějící na zrušení prvního i druhého sporného rozhodnutí.
- 14 Tribunál odmítl žalobu jako nepřipustnou v rozsahu, v němž směřovala ke zrušení prvního sporného rozhodnutí, jelikož navrhovatel neprokázal, že je tímto rozhodnutím osobně dotčen. Z důvodů uvedených v bodech 48 až 69 napadeného rozsudku měl Tribunál zaprvé za to, že navrhovatel právně dostačujícím způsobem neprokázal, že toto rozhodnutí podstatně ovlivnilo soutěžní postavení, které měl na relevantních trzích, zadruhé, že se jakožto profesní spolek

nemohl dovolávat aktivní legitimace na základě legitimace jednoho ze svých členů, a zatřetí, že neprokázal, že v rámci formálního vyšetřovacího řízení, které předcházelo přijetí prvního sporného rozhodnutí, zaujímal jasné vymezené postavení vyjednaváče úzce spjaté se samotným předmětem tohoto rozhodnutí.

- 15 Pokud jde o návrh na zrušení druhého sporného rozhodnutí, Tribunál v bodě 83 napadeného rozsudku konstatoval, že se účastníci řízení shodli na tom, že druhé sporné rozhodnutí je rozhodnutím vydaným ve fázi předběžného přezkumu podpor podle čl. 108 odst. 3 SFEU, a nikoli ve formálním vyšetřovacím řízení.
- 16 V bodě 88 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že není možné vyloučit, že navrhovatel, vzhledem ke svému předmětu podnikání, kterým je konkrétně podpora závodního automobilového okruhu Nürburgring, a proto, že se zúčastnil první fáze nabídkového řízení za účelem prodeje aktiv Nürburgringu a v této souvislosti získal velké množství informací o těchto aktivech, mohl Komisi předložit v průběhu formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU připomínky, které Komise mohla zahrnout do svého posouzení otázky, zda nabídkové řízení bylo otevřené, transparentní, nediskriminující a ničím nepodmíněné, a otázky, zda v rámci tohoto řízení byla aktiva Nürburgringu zcizena za tržní cenu. Tribunál měl tedy v bodě 89 napadeného rozsudku za to, že pokud jde o druhé sporné rozhodnutí, bylo třeba navrhovatele uznat za zúčastněnou stranu, a v bodě 93 napadeného rozsudku tedy uvedl, že pokud jde o druhé sporné rozhodnutí, navrhovatel je aktivně legitimován k ochraně procesních práv, kterých požívá na základě čl. 108 odst. 2 SFEU.
- 17 V bodě 129 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že k tomu, aby mohl rozhodnout o meritů žaloby v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení druhého sporného rozhodnutí, a zejména o pátém a osmém žalobním důvodu vycházejícím z porušení čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999, jakož i procesních práv navrhovatele, je třeba zkoumat, zda první až čtvrtý žalobní důvod umožňují prokázat, že se Komise ve fázi předběžného šetření potýkala s obtížemi, které vyžadují zahájení formálního vyšetřovacího řízení.
- 18 Po tomto přezkumu Tribunál v bodě 176 napadeného rozsudku konstatoval, že pátý a osmý žalobní důvod, přezkoumávaný vzhledem k argumentům předloženým navrhovatelem v prvním až čtvrtém žalobním důvodu, neumožňovaly prokázat, že ve fázi předběžného posouzení čelila Komise obtížím, které vyžadují zahájení formálního vyšetřovacího řízení, a že tedy bylo třeba tyto žalobní důvody zamítnout.
- 19 Tribunál rovněž v bodech 182 až 190 a 193 až 197 přezkoumal a zamítl šestý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění ze strany Komise a devátý žalobní důvod vycházející z porušení práva na řádnou správu ze strany Komise.
- 20 V důsledku toho Tribunál v bodě 198 napadeného rozsudku žalobu odmítl jako zčásti nepřijatelnou a zčásti ji zamítl jako neopodstatněnou.

Návrhová žádání stran před Soudním dvorem

- 21 Navrhovatel navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - zrušil napadený rozsudek,

- zrušil první a druhé sporné rozhodnutí;
- podpůrně, aby vrátil věc Tribunálu a
- uložil Komisi náhradu nákladů v obou stupních řízení.

22 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil body 73 až 94 napadeného rozsudku, v nichž Tribunál rozhodl, že žaloba směřující proti druhému spornému rozhodnutí je přípustná;
- tuto žalobu jako nepřípustnou odmítl;
- kasační opravný prostředek zamítl a
- uložil navrhovateli náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 23 Na podporu svého kasačního opravného prostředku vznáší navrhovatel pět důvodů kasačního opravného prostředku, přičemž první důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že Tribunál měl za to, že není osobně dotčen prvním sporným rozhodnutím jakožto konkurent příjemce dotčených podpor, druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že Tribunál rozhodl, že navrhovatel není osobně dotčen prvním sporným rozhodnutím jakožto profesní spolek, třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že Tribunál měl za to, že navrhovatel není aktivně legitimován k jednání ve věci druhého sporného rozhodnutí, čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nedostatečného odůvodnění napadeného rozsudku, zkrácení skutkového stavu a důkazů a z nesprávného právního posouzení při posuzování žalobních důvodů směřujících proti konkludentnímu zamítnutí zahájení formálního vyšetřovacího řízení, a pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil při posuzování dostatečnosti odůvodnění druhého sporného rozhodnutí.
- 24 První a druhý důvod kasačního opravného prostředku se týkají toho, že Tribunál zamítl návrh na zrušení prvního sporného rozhodnutí, zatímco třetí až pátý důvod kasačního opravného prostředku směřují k zamítnutí návrhu na zrušení druhého sporného rozhodnutí.

K důvodům kasačního opravného prostředku, týkajícím se návrhu na zrušení prvního sporného rozhodnutí

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 25 První důvod kasačního opravného prostředku se týká bodu 56 napadeného rozsudku, který zní takto:

„Kromě toho pokud žalobce tvrdí, že jeho postavení na trhu bylo podstatně dotčeno vzhledem k jeho dřívějším investicím do závodního okruhu Nürburgring, je třeba poukázat na to, že pouhá skutečnost, že nějakým způsobem investoval do Nürburgringu, nepostačuje ke konstatování, že působil jakožto hospodářský subjekt na relevantních trzích, a *a fortiori* k tomu, že jeho postavení, jakožto hospodářského subjektu, na uvedených trzích bylo podstatným způsobem dotčeno podporami, které byly poskytnuty prodávajícím a které podle jeho názoru zapříčinili bezúčelnost těchto investic. Žalobce v žádném případě nevysvětluje, jak první napadené rozhodnutí, podle něhož nabyvatel aktiv Nürburgringu nebyl povinen vrátit podpory, které byly poskytnuty prodávajícím, ovlivnilo účelnost jeho investic do Nürburgringu.“

– Argumentace účastníků řízení

- 26 V první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel Tribunálu vytýká, že právně dostačujícím způsobem neodpověděl na jeho argumentaci týkající se podstatného zásahu do jeho postavení na trhu, což podle navrhovatele představuje porušení povinnosti uvést odůvodnění, jakož i jeho práva být vyslechnut a jeho práva na účinnou soudní ochranu.
- 27 Navrhovatel zejména tvrdí, že Tribunál tím, že ve druhé větě bodu 56 napadeného rozsudku měl za to, že navrhovatel nevysvětlil, jak první sporné rozhodnutí ovlivnilo účelnost jeho investic do Nürburgringu, ponechal bez povšimnutí navrhovatelovu argumentaci uvedenou v bodě 32 jeho repliky v řízení před Tribunálem, podle níž byly tyto investice v podstatě zmařeny a odklonily se od jejich cíle – kterým byla podpora provozování tradičního závodního okruhu Nürburgringu a zajištění, aby k němu měli organizátoři sportovních akcí přístup za podmínek sloužících obecnému zájmu – a to financováním prostřednictvím křížové dotace ubytovacích a volnočasových zařízení, která nesouvisejí s motoristickým sportem, vybudovaných za pomoci prodávajících. Navrhovatel v replice dodal, že prodej aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn vedl jakožto přímý protiprávní důsledek k zásahu do jeho postavení na trhu, které vyplynulo z protiprávních podpor.
- 28 Navrhovatel má za to, že vzhledem k úzké vazbě mezi investicemi do závodního okruhu Nürburgring a jeho provozem za podmínek, které slouží obecnému zájmu, je natolik spojen s provozováním tohoto okruhu, že získal postavení na relevantním trhu pro provozování závodních automobilových okruhů. Navrhovatel v tomto ohledu připomíná, že před Tribunálem upozornil na skutečnost, že okruh Nürburgring představuje přirozený monopol. Tribunál přitom podle navrhovatele nezohlednil skutečnost, že při využívání přirozeného monopolu může existovat pouze potenciální hospodářská soutěž. Investice navrhovatele jsou tedy nejpřímější způsob, jak získat postavení na trhu. Ze stejných důvodů je podle navrhovatele nepřesné i tvrzení uvedené v první větě bodu 56 napadeného rozsudku, podle kterého navrhovatel netvrdil, že jeho postavení na trhu bylo podstatně dotčeno podporami, které byly poskytnuty prodávajícím.

- 29 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že Tribunál vycházel z nesprávného výkladu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, když měl v bodě 56 napadeného rozsudku za to, že investice uskutečněná z toho či onoho důvodu nepostačuje k tomu, aby bylo možné konstatovat, že investor působí jakožto hospodářský subjekt na trhu, na kterém byly investice realizovány.
- 30 Komise tvrdí, že první důvod kasačního opravného prostředku je irelevantní a v každém případě neopodstatněný.

– *Závěry Soudního dvora*

- 31 Pro účely společného přezkumu dvou částí prvního důvodu kasačního opravného prostředku je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že subjekty jiné než adresáti rozhodnutí mohou tvrdit, že jsou osobně dotčeny, pouze tehdy, pokud jsou tímto rozhodnutím zasaženy z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát takového rozhodnutí (rozsudky ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223, ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 93, a ze dne 15. července 2021, Deutsche Lufthansa v. Komise, C-453/19 P, EU:2021:608, bod 33).
- 32 Pokud jako v projednávané věci navrhovatel zpochybní opodstatněnost rozhodnutí o posouzení podpory přijatého na základě formálního vyšetřovacího řízení, nemůže pouhá skutečnost, že může být považován za zúčastněnou stranu ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU, stačit pro uznání přípustnosti žaloby. Musí ještě prokázat, že má zvláštní postavení ve smyslu judikatury připomenuté v předchozím bodě. Tak je tomu zejména tehdy, pokud je postavení tohoto navrhovatele na trhu podstatně dotčeno podporou, která je předmětem napadeného rozhodnutí (rozsudky ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 97, a ze dne 15. července 2021, Deutsche Lufthansa v. Komise, C-453/19 P, EU:2021:608, bod 37).
- 33 Jak Tribunál sám připomněl v bodě 48 napadeného rozsudku, za osobně dotčené rozhodnutím Komise, kterým se ukončuje formální vyšetřovací řízení, byly uznány kromě podniku, který je příjemcem podpory, i podniky konkurující posledně uvedenému, které hrály aktivní úlohu v rámci takového řízení, pokud jejich postavení na trhu bylo podstatně dotčeno opatřením podpory, které je předmětem napadeného rozhodnutí (rozsudky ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 98, a ze dne 15. července 2021, Deutsche Lufthansa v. Komise, C-453/19 P, EU:2021:608, bod 38).
- 34 Pouhé uskutečnění investic do určité složky infrastruktury přitom neznamená, že je dotčený investor činný na některém trhu souvisejícím s provozem této infrastruktury. To platí tím spíše, pokud takové investice směřují k podpoře provozování uvedené infrastruktury různými provozovateli za podmínek, které slouží obecnému zájmu, jako tomu bylo podle tvrzení navrhovatele v případě investic, které údajně vynaložil na závodní okruh Nürburgring.
- 35 Z toho vyplývá, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodě 56 napadeného rozsudku v podstatě za to, že argumentace navrhovatele týkající se investic do závodního okruhu Nürburgring, nepostačují k prokázání toho, že je prvním sporným rozhodnutím osobně dotčen ve smyslu judikatury citované v bodě 31 tohoto rozsudku. Druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

- 36 Pokud jde o první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, vycházející v podstatě z porušení povinnosti uvést odůvodnění ze strany Tribunálu, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury povinnost Tribunálu odůvodnit svá rozhodnutí podle článku 36 a čl. 53 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie neukládá Tribunálu, aby poskytl vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval každou z úvah uvedených účastníky sporu. Odůvodnění tedy může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, proč Tribunál neuznal jejich argumenty, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat svůj soudní přezkum (rozsudek ze dne 9. září 2008, FIAMM a další v. Rada a Komise, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, bod 96 a citovaná judikatura).
- 37 Z bodu 56 napadeného rozsudku přitom přinejmenším implicitně, ale jasně vyplývá, že Tribunál měl za to, že argumentace navrhovatele vycházející z jeho investování do závodního okruhu Nürburgring nepostačuje k prokázání toho, že byl přítomen na relevantním trhu ani že jeho soutěžní postavení na tomto trhu bylo podstatně dotčeno opatřením, které je předmětem prvního sporného rozhodnutí.
- 38 První část prvního důvodu kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnuta jako neopodstatněná, stejně tak jako celý tento důvod kasačního opravného prostředku.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

- 39 Druhý důvod kasačního opravného prostředku se týká bodu 69 napadeného rozsudku, ve kterém Tribunál uvedl, že s ohledem na přísné podmínky formulované v rozsudku ze dne 13. prosince 2005 ve věci Komise v. Aktiongemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, EU:C:2005:761, body 53 až 59) je třeba mít za to, že navrhovatel v rámci formálního vyšetřovacího řízení, které předcházelo vydání prvního sporného rozhodnutí, neprokázal jasně vymezené postavení vyjednávače úzce spjaté se samotným předmětem tohoto rozhodnutí, které by bylo s to založit jeho osobní dotčení.

– Argumentace účastníků řízení

- 40 Navrhovatel tvrdí, že Tribunál porušil povinnost uvést odůvodnění a zkreslil skutkový stav a důkazy, které mu byly předloženy k posouzení. Navrhovatel má za to, že před Tribunálem prokázal, že ve správním řízení, které vedlo k vydání prvního sporného rozhodnutí, zastával aktivní a jedinečnou úlohu v provozování závodního okruhu Nürburgring v obecném zájmu. Jeho jasně vymezené postavení vyjednávače, úzce spjaté s předmětem tohoto rozhodnutí, je podle jeho názoru srovnatelné s postavením Landbouwschap (veřejnoprávní subjekt zřízený za účelem zajištění ochrany společných zájmů hospodářských subjektů v zemědělském odvětví v souladu s obecným zájmem, Nizozemsko) ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 2. února 1988, Kwekerij van der Kooy a další v. Komise (67/85, 68/85 a 70/85, EU:C:1988:38, body 20 až 24), jakož i Evropského sdružení pro umělá vlákna (CIRFS), ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 24. března 1993, CIRFS a další v. Komise, (C-313/90, EU:C:1993:111, body 29 a 30).
- 41 Navrhovatel totiž s Komisí jednal o podporách, které jsou předmětem prvního sporného rozhodnutí, s cílem zajistit svým členům způsobem, který je v souladu s právní úpravou státních podpor a v obecném zájmu, provozování tohoto okruhu a zajistit, aby jeho investice i nadále

příspěly k tomuto cíli. Tyto skutkové okolnosti charakterizují navrhovatele ve vztahu ke všem ostatním osobám podle jeho názoru tak, že mu přiznávají aktivní legitimaci k podání žaloby proti prvnímu spornému rozhodnutí.

- 42 Tribunál tedy podle navrhovatele nemohl vyloučit jeho aktivní legitimaci, aniž vysvětlil, proč ve světle žalobních důvodů, důkazů a podrobných argumentů, které navrhovatel uplatnil, nebyly splněny podmínky nezbytné k tomu, aby mu bylo přiznáno takové postavení. Odkaz Tribunálu v bodě 69 napadeného rozsudku na „přísné podmínky stanovené v rozsudku ze dne 13. prosince 2005, Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, EU:C:2005:761, body 53 až 59)“, podle navrhovatele neumožňuje pochopit, jaké podmínky Tribunál posuzoval. Tribunál tedy podle navrhovatele svůj rozsudek neodůvodnil nebo jej odůvodnil nedostatečně, což představuje rovněž porušení práva být vyslechnut a práva na účinnou soudní ochranu. Navíc Tribunál podle navrhovatele tím, že měl za to, že navrhovatel „neprokázal“, že v rámci formálního vyšetřovacího řízení, které předcházelo přijetí prvního sporného rozhodnutí, zastával postavení vyjednaváče, avšak nevysvětlil, které důkazy předložené navrhovatelem hodnotil, zkreslil skutkové okolnosti a důkazy.
- 43 Komise tvrdí, že druhý důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný a musí být zamítnut.

– *Závěry Soudního dvora*

- 44 Z bodu 58 napadeného rozsudku vyplývá, že navrhovatel před Tribunálem zejména tvrdil, že vedl jednání s cílem chránit zájmy německého automobilového sportu, konkrétně zájmy týkající se obnovy a podpory závodního automobilového okruhu Nürburgring, a že se zúčastnil správního řízení, které předcházelo přijetí prvního sporného rozhodnutí tím, že podal stížnost a uvedl své písemné připomínky a důkazy.
- 45 V bodech 66 a 67 napadeného rozsudku Tribunál shrnul úvahy, které vedly Soudní dvůr k tomu, že prohlásil žaloby ve věcech, ve kterých byly vydány rozsudky ze dne 2. února 1988, Kwekerij van der Kooy a další v. Komise (67/85, 68/85 a 70/85, EU:C:1988:38), jakož i ze dne 24. března 1993, CIRFS a další v. Komise (C-313/90, EU:C:1993:111), za přípustné. Kromě toho v bodě 68 tohoto rozsudku Tribunál s odkazem na svou judikaturu a judikaturu Soudního dvora uvedl, že skutečnost, že profesní spolek podal stížnost, na jejímž základě bylo zahájeno uvedené formální vyšetřovací řízení, nebo že během formálního vyšetřovacího řízení předložil připomínky, nepostačuje k tomu, aby tomuto spolku bylo přiznáno zvláštní postavení vyjednaváče.
- 46 Konečně v bodě 69 napadeného rozsudku Tribunál uvedl „striktní podmínky stanovené v rozsudku ze dne 13. prosince 2005, Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, EU:C:2005:761, body 53 až 59)“, ve kterém Soudní dvůr sám připomněl zvláštní okolnosti věcí, v nichž byly vydány rozsudky ze dne 2. února 1988, Kwekerij van der Kooy a další v. Komise (67/85, 68/85 a 70/85, EU:C:1988:38), jakož i ze dne 24. března 1993, CIRFS a další v. Komise (C-313/90, EU:C:1993:111), a vysvětlil, v čem se tyto věci liší od situace pouhé zúčastněné strany, která se aktivně zúčastnila řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí o státní podpoře.
- 47 Toto připomenutí judikatury umožňuje pochopit, proč argumentace navrhovatele shrnutá v bodě 58 napadeného rozsudku nestačí k tomu, aby mu bylo přiznáno postavení vyjednaváče ve smyslu judikatury citované v bodech 66 až 69 napadeného rozsudku.

- 48 Odůvodnění uvedené Tribunálem v bodech 65 až 69 napadeného rozsudku, byť relativně stručné, tedy stačí k tomu, aby navrhovatel umožnilo pochopit důvody zamítnutí jeho argumentace předložené na podporu přípustnosti jeho návrhu na zrušení prvního sporného rozhodnutí založeného na judikatuře vyplývající z rozsudků ze dne 2. února 1988, Kwekerij van der Kooy a další v. Komise (67/85, 68/85 a 70/85, EU:C:1988:38), jakož i ze dne 24. března 1993, CIRFS a další v. Komise (C-313/90, EU:C:1993:111).
- 49 Pokud jde o tvrzení, že Tribunál údajně zkreslil skutkové okolnosti a důkazy, je třeba jej odmítnout jako nepřipustné, jelikož navrhovatel neoznačil konkrétní skutečnosti, které měl Tribunál zkreslit, ani v čem jsou zkreslené (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 1. února 2017, Vidmar a další v. Komise, C-240/16 P, EU:C:2017:89, body 26 a 27).
- 50 Ze všech výše uvedených důvodů musí být druhý důvod kasačního opravného prostředku odmítnut jako částečně nepřipustný a zamítnut jako částečně neopodstatněný.
- 51 Vzhledem k tomu, že první a druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnuty, je třeba zamítnout kasační opravný prostředek v rozsahu, v němž je jím usilováno o zrušení napadeného rozsudku v části, již Tribunál zamítl návrh na zrušení prvního sporného rozhodnutí.

K důvodům kasačního opravného prostředku, týkajícím se návrhu na zrušení druhého sporného rozhodnutí

K přípustnosti žaloby před Tribunálem

- 52 Komise, aniž by podala vzájemný kasační opravný prostředek, navrhuje, aby Soudní dvůr přezkoumal přípustnost žaloby v rozsahu, v němž směřovala ke zrušení druhého sporného rozhodnutí, jelikož se podle jejího názoru Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu a použití pojmu „zúčastněná strana“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 a 3 SFEU, jakož i čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999 a měl nesprávně za to, že se navrhovatel může tohoto postavení dovolávat.
- 53 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr, kterému byl podán kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, se musí vyjádřit, dle potřeby i bez návrhu, k nepominutelnému důvodu vycházejícímu z nedodržení podmínek přípustnosti žaloby na neplatnost podané jednotlivcem podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. července 2019, Bayerische Motoren Werke a Freistaat Sachsen v. Komise, C-654/17 P, EU:C:2019:634, bod 44 a citovaná judikatura).
- 54 Z bodů 84 až 89 napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál v podstatě rozhodl, že navrhovatel byl oprávněn domáhat se zrušení druhého sporného rozhodnutí jakožto zúčastněná strana a za účelem zajištění ochrany procesních práv, kterých požívá na základě čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999.
- 55 Na prvním místě Komise tvrdí, že Tribunál provedl neúplný výklad judikatury Soudního dvora v dané oblasti a nezohlednil skutečnost, že postavení zúčastněné strany předpokládá existenci soutěžního vztahu.

- 56 Výše uvedený argument však musí být odmítnut. Pojem „zúčastněná strana“ je totiž vymezen v čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999 tak, že se jím rozumí „kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení“. Toto ustanovení přebírá definici pojmu „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU, jak vyplývá z judikatury Soudního dvora (rozsudek ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 41 a citovaná judikatura).
- 57 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 30 svého stanoviska, zatímco podnik konkurující příjemci podpory nesporně patří mezi „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU, subjektu, který není konkurentem příjemce dotčené podpory, může být přiznáno toto postavení, pokud prokáže, že poskytnutím této podpory by mohly být ovlivněny jeho zájmy. To podle judikatury předpokládá prokázání toho, že uvedená podpora může mít konkrétní dopad na jeho situaci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 65, a ze dne 27. října 2011, Rakousko v. Scheucher-Fleisch a další, C-47/10 P, EU:C:2011:698, bod 132).
- 58 Argument Komise, podle kterého z rozsudků ze dne 9. července 2009, 3F v. Komise (C-319/07 P, EU:C:2009:435), ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341), jakož i ze dne 6. listopadu 2018, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise, Komise v. Scuola Elementare Maria Montessori a Komise v. Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873), vyplývá, že postavení zúčastněné strany předpokládá konkurenční vztah, musí být tudíž odmítnut.
- 59 Jak totiž vyplývá z bodu 104 rozsudku ze dne 9. července 2009, 3F v. Komise (C-319/07 P, EU:C:2009:435), Soudní dvůr přiznal odborovému svazu dělníků postavení zúčastněné strany na základě potenciálního zásahu do jeho zájmů, jakož i zájmů jeho členů, opatřeními dotčenými v této věci při kolektivním vyjednávání.
- 60 Pokud jde o rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 64), Soudní dvůr nezaložil svou analýzu na soutěžním vztahu mezi příjemcem podpory a podnikem, který byl žalobcem v citované věci, ale vycházel ze skutečnosti, že posledně uvedený podnik potřeboval pro svou výrobu stejnou surovinu jako tento příjemce.
- 61 Konečně rozsudek ze dne 6. listopadu 2018, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise, Komise v. Scuola Elementare Maria Montessori a Komise v. Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873), kterého se Komise dovolává, je irelevantní. V bodě 43 tohoto rozsudku se totiž nejednalo o postavení osoby nebo podniku jako zúčastněné strany, ale o možné přímé dotčení s ohledem na rozhodnutí Komise, které zachovalo veškeré účinky dotčených vnitrostátních opatření zavádějících režim podpor, na právní postavení stěžovatele, který tvrdí, že jej tato opatření znevýhodňují v hospodářské soutěži.
- 62 Na druhém místě Komise tvrdí, že uznání navrhovatele za zúčastněnou stranu ze strany Tribunálu spočívá, jak vyplývá z bodu 88 napadeného rozsudku, na skutečnosti, že navrhovatel potenciálně disponuje relevantními informacemi. Pouhá skutečnost, že osoba má k dispozici informace, které by mohly být relevantní v rámci formálního vyšetřovacího řízení ohledně opatření za účelem určení, zda představuje protiprávní státní podporu, však podle Komise nestačí k tomu, aby jí bylo přiznáno takové postavení.

- 63 Je pravda, že Tribunál v bodě 86 napadeného rozsudku odkázal na postavení navrhovatele jakožto „spolku, jehož neziskovým předmětem činnosti je obnova a podpora závodního automobilového okruhu Nürburgring a podpora společných zájmů jeho členů, z nichž někteří organizují sportovní události na uvedeném okruhu“, jakož i na skutečnost, že zájmy navrhovatele „mohly být skutečně dotčeny poskytnutím podpory, která měla být podle [navrhovatele] konstatována v druhém [sporném] rozhodnutí, jelikož nabídkové řízení nebylo otevřené, transparentní, nediskriminující a ničím nepodmíněné a nevedlo k prodeji aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn za tržní cenu“.
- 64 Z bodu 88 napadeného rozsudku však vyplývá, že za účelem přiznání postavení „zúčastněné strany“ navrhovateli ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999, se Tribunál nakonec opřel o skutečnost, že nelze vyloučit, že „[navrhovatel], vzhledem ke svému předmětu podnikání, kterým je konkrétně podpora závodního automobilového okruhu Nürburgring, a protože se zúčastnil první fáze nabídkového řízení a v této souvislosti získal velké množství informací o aktivech Nürburgringu, bude s to Komisi předložit v průběhu formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU připomínky, které by Komise mohla otevřeným, transparentním, nediskriminujícím a ničím nepodmíněným způsobem zahrnout do svého posouzení v rámci nabídkového řízení a do posouzení toho, zda v rámci tohoto řízení byla aktiva Nürburgringu postoupena za tržní cenu“.
- 65 Jak přitom v podstatě uvedl generální advokát v bodech 33 a 34 svého stanoviska, skutečnost, že určitá osoba má k dispozici informace, které by mohly být relevantní v rámci formálního vyšetřovacího řízení ohledně podpory, neznamená, že by zájmy takové osoby mohly být poskytnutím této podpory dotčeny a že tato podpora může mít konkrétní dopad na její situaci ve smyslu judikatury citované v bodě 57 tohoto rozsudku. Pouhá skutečnost, že tato osoba má relevantní informace, tudíž nestačí k tomu, aby byla považována za zúčastněnou stranu.
- 66 Ze spisu vedeného v řízení v prvním stupni, který byl Soudnímu dvoru předán v souladu s čl. 167 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, však vyplývá, že navrhovatel před Tribunálem zejména tvrdil, že je spolkem, který hájí zájmy celého německého automobilového sportu v souvislosti s okruhem Nürburgring, že jeho hlavním cílem je zajistit provozování tohoto okruhu za hospodářských podmínek zaměřených na obecný zájem zajišťující přístup k tomuto okruhu rovněž amatérským sportovcům a že společnost Capricorn naplňuje koncept směřující k maximalizaci zisků, který je neslučitelný s cíli navrhovatele.
- 67 S ohledem na tyto argumenty, které Komise nezpochybňuje, je třeba připustit, že tvrzení poskytnutí podpory společnosti Capricorn v souvislosti s nabytím Nürburgringu by se mohlo dotknout zájmů navrhovatele a jeho členů, takže navrhovatel musí být kvalifikován jako „zúčastněná strana“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999.
- 68 Je tudíž třeba mít za to, že návrh na zrušení druhého sporného rozhodnutí je přípustný.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 69 Třetím důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatel zpochybňuje bod 83 napadeného rozsudku, v němž měl Tribunál za to, že sám navrhovatel nebo některý z jeho členů nemohou být ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v souvislosti s prvním sporným rozhodnutím, považováni za osobně dotčené druhým sporným rozhodnutím.

- 70 Tento důvod kasačního opravného prostředku se týká odůvodnění napadeného rozsudku, které není nezbytnou oporou jeho výroku. Jak totiž vyplývá z bodu 93 napadeného rozsudku, Tribunál rozhodl, že je přípustné, aby se navrhovatel domáhal zrušení druhého sporného rozhodnutí, a jak vyplývá z bodu 68 tohoto rozsudku, tento závěr není namístě zpochybnit.
- 71 Je tudíž třeba třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako irelevantní.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

- 72 Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku je rozdělen do pěti částí. Nejprve je třeba zkoumat druhou, čtvrtou a pátou část tohoto důvodu.

– Argumentace účastníků řízení

- 73 Ve druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že Tribunál v bodech 152 až 156 napadeného rozsudku zkreslil dopis Deutsche Bank AG ze dne 10. března 2014, který podporoval nabídku společnosti Capricorn, když měl za to, že Komise by podle všeho neměla mít pochybnosti o závazné povaze tohoto dopisu. Navrhovatel připomíná, že před Tribunál upozornil na skutečnost, že uvedený dopis obsahoval na poslední straně „významnou poznámku“, z níž vyplývá, že v něm uvedené výrazy a podmínky neměly zakládat právně závazné povinnosti. Ostatní pasáže téže poznámky toto posouzení potvrzují. Navrhovatel má za to, že pokud by Tribunál nezkreslil dopis Deutsche Bank ze dne 10. března 2014, musel by konstatovat, že se Deutsche Bank uvedeným dopisem necítila být vázána.
- 74 V rámci čtvrté části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel poukazuje na to, že tvrzení Tribunálu v bodě 166 napadeného rozsudku, podle něhož skutečnosti, které následovaly po 11. březnu 2014, nebyly relevantní pro zkoumání otázky, zda byla společnosti Capricorn v rámci nabídkového řízení případně poskytnuta podpora, svědčí o nesprávném právním posouzení a zkreslení důkazů ze strany Tribunálu a nadto je nedostatečně odůvodněno.
- 75 Podle navrhovatele měla Komise při přijetí druhého sporného rozhodnutí k dispozici podrobné informace a indicie dokládající, že společnost Capricorn získala neodůvodněnou výhodu v rámci netransparentního a diskriminačního nabídkového řízení, které vedlo k tomu, že jí byla navzdory platební neschopnosti přiznána aktiva Nürburgringu. Tyto informace měly podle navrhovatele vést Komisi k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, a to na rozdíl od toho, k čemu dospěl Tribunál v bodě 167 napadeného rozsudku, i v případě, že navrhovatel nepodal novou stížnost.
- 76 A konečně pátá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku se týká bodů 173 až 176 napadeného rozsudku, ve kterých Tribunál odmítl argumenty navrhovatele shrnuté v bodech 170 a 171 tohoto rozsudku. Podle navrhovatele Tribunál v bodě 170 napadeného rozsudku pouze shrnul argumentaci navrhovatele, aniž ji posoudil či poskytl odůvodnění pro její odmítnutí. Totéž podle navrhovatele platí pro argumentaci ohledně smlouvy o provozním nájmu týkající se aktiv Nürburgringu uvedenou v bodě 171 napadeného rozsudku. Tribunál podle navrhovatele pouze uvedl, že nájemné bylo placeno společnosti nezávislé na prodávajících a že prodejní cena aktiv Nürburgringu byla snížena o částku nájemného, které mělo být od této ceny odečítáno až do dne ukončení prodeje. Tribunál podle navrhovatele pouze bez vysvětlení rozhodl, že Komise neměla mít pochybnosti o existenci neodůvodněné výhody, což představuje zkreslení důkazů předložených navrhovatelem a svědčí o nesprávném právním posouzení při uplatnění článku 107 a čl. 108 odst. 3 SFEU.

- 77 Komise má za to, že druhá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku je irelevantní. Podle Komise postačují zjištění obsažená v bodech 152, 154 a 155 napadeného rozsudku, které navrhovatel nezpochybnil, k podepření úvah Tribunálu týkajících se skutečnosti, že Komise podle všeho neměla mít pochybnosti o závazné povaze dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014, i kdyby Tribunál v bodě 153 tohoto rozsudku zkreslil skutkový stav.
- 78 Každopádně je podle Komise druhá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku neopodstatněná. Dopis Deutsche Bank ze dne 10. března 2014 podle názoru Komise opakovaně používá výraz „závazek“. Navrhovatel ve skutečnosti podle Komise zpochybňuje pouze výklad tohoto pojmu, který podal Tribunál, v kontextu jiných prohlášení obsažených v témže dopise. Tento výklad přitom podle Komise spadá do svrchovaného posouzení skutkových okolností provedeného Tribunálem, které zahrnuje i výklad smluv uzavřených na základě vnitrostátního práva.
- 79 Pokud jde o čtvrtou část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, má Komise za to, že vychází z nesprávného porozumění bodům 165 až 169 napadeného rozsudku. Tribunál v nich odpověděl záporně na otázku, zda tvrzení navrhovatele shrnuté v bodě 163 tohoto rozsudku, podle kterého byla dne 13. srpna 2014 společnost Capricorn nahrazena dalším nabyvatelem v rámci netransparentního prodeje aktiv Nürburgringu, mělo být zkoumáno ve druhém sporném rozhodnutí. Podle Komise je tato odpověď správná, jelikož okolnosti, které nastaly po prodeji aktiv Nürburgringu, nejsou relevantní pro posouzení otázky, zda insolvenční správce Nürburgringu při tomto prodeji jednal jako investor v tržním hospodářství. Takový investor by přitom podle Komise nemohl zohlednit takové skutečnosti, jaké uvádí navrhovatel, ke kterým došlo až po uzavření prodeje. I kdyby Komise při přijetí druhého sporného rozhodnutí disponovala informacemi dovolávanými navrhovatelem v jeho argumentaci, tyto informace jsou irelevantní pro uplatnění zásady prodávajícího v tržním hospodářství na kupní smlouvu ze dne 11. března 2014 uzavřenou mezi insolvenčním správcem Nürburgringu a společností Capricorn.
- 80 Konečně v odpovědi na pátou část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že argumentace navrhovatele shrnutá v bodech 170 a 171 napadeného rozsudku nezpochybnila dodržení kritéria prodávajícího v tržním hospodářství. Zejména argumenty shrnuté v bodě 170 tohoto rozsudku se podle Komise týkají událostí, ke kterým došlo po uzavření uvedené kupní smlouvy. Totéž podle jejího názoru platí pro uzavření smlouvy o provozním nájmu zmíněné v bodě 171 uvedeného rozsudku. V bodech 173 až 174 téhož rozsudku Tribunál poskytl stručné, ale jasné odůvodnění, aby podložil odmítnutí těchto argumentů. Podle Komise bylo logické, že Tribunál odkázal na body 138 až 158 napadeného rozsudku, jelikož v nich Tribunál uvedl, že prodejní cena aktiv Nürburgringu byla určena v rámci otevřeného a transparentního nabídkového řízení a že neexistovaly žádné pochybnosti o financování vybrané nabídky. Pokud jde o argument navrhovatele vycházející ze zkreslení důkazů, podle Komise nelze pochopit, jaký je základ tohoto tvrzení, a to tím spíše že navrhovatel sám uznává, že Tribunál v bodech 170 a 171 napadeného rozsudku správně shrnul jeho argumentaci.

– *Závěry Soudního dvora*

- 81 Nejprve je třeba upřesnit, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, se druhá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku týká nejen bodu 153 napadeného rozsudku, ale také bodů 152 a 154 až 156 napadeného rozsudku. Nemůže být tudíž odmítnuta jako irelevantní.

- 82 Pro účely posouzení této části důvodu kasačního opravného prostředku je třeba připomenout, jak vyplývá z bodu 151 napadeného rozsudku, že investorům, kteří měli zájem o nabytí aktiv Nürburgringu, bylo sděleno, že budou vybráni zejména s ohledem na pravděpodobnost, že obchod uzavřou. Jedním z faktorů, které je třeba v tomto ohledu vzít v úvahu, bylo zajištění financování jejich nabídky ověřené potvrzením o financování vystaveným jejich finančními partnery.
- 83 Z bodů 50, 273 a 278 odůvodnění konečného rozhodnutí vyplývá, že Komise měla za to, že financování nabídky společnosti Capricorn bylo zajištěno, jelikož tato společnost předložila dopis Deutsche Bank ze dne 10. března 2014, který byl závazný.
- 84 V bodech 152 až 155 napadeného rozsudku Tribunál ověřil, zda přezkum provedený Komisí v návaznosti na analýzu německých orgánů byl takové povahy, že mohl vyloučit existenci pochybností o závaznosti tohoto dopisu, a v bodě 156 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že tomu tak skutečně bylo.
- 85 Je tedy třeba přezkoumat, zda, jak tvrdí navrhovatel, Tribunál v rámci tohoto přezkumu zkreslil obsah uvedeného dopisu.
- 86 V tomto ohledu je třeba připomenout, že o zkreslení důkazů se jedná, pokud, aniž by byly nutně uplatněny nové důkazy, se posouzení existujících důkazů jeví zjevně nesprávné (rozsudky ze dne 18. ledna 2007, PKK a KNK v. Rada, C-229/05 P, EU:C:2007:32, bod 37, a ze dne 18. července 2007, Industrias Químicas del Vallés v. Komise, C-326/05 P, EU:C:2007:443, bod 60).
- 87 V projednávané věci ze znění dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014, jak jej předložila Komise v řízení před Tribunálem a je obsažen ve spisu z řízení v prvním stupni, vyplývá, že tento dopis na první straně obsahuje jasnou formulaci, podle které „závazek“ obsažený v tomto dopise podléhá podmínkám uvedeným zejména v „seznamu podmínek“ přiloženém k uvedenému dopisu jako příloha A.
- 88 Jak přitom správně tvrdí navrhovatel, tato příloha obsahuje na konci „významnou poznámku“, ve které se zejména uvádí, že „tento seznam podmínek slouží pouze jako podklad k diskusi a jeho cílem není vytvořit mezi námi jakýkoliv právně závazný vztah [...]. Proto nepřijímáme žádnou odpovědnost za jakoukoli přímou, následnou či jinou ztrátu vyplývající ze spoléhání se na tento dopis“.
- 89 Z těchto údajů zjevně vyplývá, že dopis Deutsche Bank ze dne 10. března 2014 nezakládá závaznou povinnost financování na straně banky, která jej sepsala, ve prospěch společnosti Capricorn.
- 90 Tento závěr je ostatně potvrzen informací uvedenou v odstavci 9 na straně 5 tohoto dopisu, nadepsaném „Rozhodné právo a pravomoc“, který odkazuje na „jakýkoliv případný mimosmluvní závazek“, který vyplývá z uvedeného dopisu, aniž zmiňuje smluvní závazky právě proto, že tentýž dopis neměl takovéto závazky zakládat.
- 91 V tomto ohledu není důležité, jak Tribunál uvedl v bodech 152 a 153 napadeného rozsudku, že tentýž dopis uvádí, že Deutsche Bank je „připravena poskytnout“ společnosti Capricorn úvěr ve výši 45 milionů eur a že opakovaně odkazuje na „závazek“, který Deutsche Bank přijala vůči společnosti Capricorn, jelikož z údajů připomenutých v bodě 88 tohoto rozsudku jasně vyplývá, že tento „závazek“ nezakládá právně závazné povinnosti financování o nic více než předchozí

dopisy Deutsche Bank uvedené Tribunálem v bodě 154 napadeného rozsudku. Skutečnost, že nezávaznost dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014 byla vyjádřena jinými slovy, než která byla použita v posledních dopisech, tento závěr nezpochybňuje.

- 92 Z toho vyplývá, jak tvrdí navrhovatel v druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, že Tribunál zkreslil obsah dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014, a je tudíž tato část opodstatněná.
- 93 V rámci čtvrté části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel Tribunálu v podstatě vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 166 napadeného rozsudku odmítl argumenty shrnuté v bodech 162 a 163 tohoto rozsudku.
- 94 Jak uvedl generální advokát v bodě 108 svého stanoviska, navrhovatel v podstatě v řízení před Tribunálem tvrdil, že po uzavření prodeje aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn dne 11. března 2014 uzavřela společnost Capricorn s prodávajícími dohodu o zajištění platby splátek prodejní ceny, která stanovila možnost, že v případě trvajících nezaplacení druhé splátky prodejní ceny musela být tato aktiva znovu prodána, k čemuž skutečně došlo.
- 95 V bodě 166 napadeného rozsudku Tribunál připomněl, že podpora, o které podle navrhovatele měla Komise rozhodnout ve druhém sporném rozhodnutí, byla poskytnuta společnosti Capricorn dne 11. března 2014, tedy v den, kdy byla uvedená aktiva prodána společnosti Capricorn za cenu údajně nižší, než byla tržní cena. Tribunál z toho vyvodil, že skutečnosti následující po tomto datu nebyly relevantní pro přezkum otázky, zda byla společnosti Capricorn případně poskytnuta podpora v rámci nabídkového řízení. Tribunál v bodě 167 napadeného rozsudku dodal, že jestliže navrhovatel usiloval o to, aby Komise zkoumala rovněž existenci nové podpory vyplývající z údajného pokračování v prodeji, měl v této věci podat novou stížnost.
- 96 V tomto ohledu je pravda, že pokud by bylo třeba mít za to, že společnosti Capricorn byla poskytnuta podpora odpovídající rozdílu mezi tržní cenou aktiv Nürburgringu a kupní cenou těchto aktiv uhrazenou společností Capricorn v rámci nabídkového řízení, které nesplňovalo požadavky na otevřené, transparentní, nediskriminující a ničím nepodmíněné řízení, byla by taková podpora nutně poskytnuta dne 11. března 2014, kdy byla tato aktiva přiznána společnosti Capricorn a kdy byla podepsána smlouva o jejich prodeji.
- 97 Nicméně na rozdíl od toho, co uvedl Tribunál v bodě 166 napadeného rozsudku, neznamená to, že skutečnosti, které nastaly po tomto datu, jsou již ze své podstaty zcela irelevantní pro posouzení otázky, zda taková podpora byla skutečně poskytnuta.
- 98 V tomto ohledu je třeba připomenout také to, že legalita rozhodnutí v oblasti státních podpor musí být posuzována v závislosti na informacích, které mohla mít Komise k dispozici v okamžiku, kdy jej přijala (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2017, Komise v. Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, bod 70 a citovaná judikatura). Jak v podstatě uvádí generální advokát v bodech 102 a 103 svého stanoviska, předběžná fáze přezkumného řízení v oblasti státních podpor končí v okamžiku, kdy Komise přijme rozhodnutí upravená v článku 4 nařízení č. 659/1999, takže nelze vyloučit, že se nové prvky analýzy mohou objevit po ukončení nabídkového řízení, ale před přijetím příslušného rozhodnutí Komise.
- 99 Konkrétně, jak vyplývá z bodů 82 a 83 tohoto rozsudku, skutečnost, že financování nabídky společnosti Capricorn bylo zajištěno, byla přinejmenším jedním z faktorů odůvodňujících převod aktiv Nürburgringu na společnost Capricorn.

- 100 Skutečnosti tvrzené navrhovatelem, jak jsou shrnuty v bodě 94 tohoto rozsudku, i když následovaly po převodu aktiv Nürburgringu na společnost Capricorn, pokud by byly prokázány, by přitom mohly zpochybnit opodstatněnost závěru, ke kterému dospěly osoby odpovědné za nabídkové řízení, podle kterého bylo financování nabídky společnosti Capricorn zajištěno, a tudíž by mohly zpochybnit transparentnost a nediskriminující povahu tohoto řízení, přičemž je třeba připomenout, jak vyplývá z bodu 157 napadeného rozsudku, že jiná nabídka byla vyloučena pro neexistenci důkazu o financování.
- 101 Vyvstává totiž otázka, proč v případě, že společnost Capricorn měla zajištěné financování své nabídky, musela znovu jednat o zaplacení kupní ceny ve splátkách a nakonec nemohla zaplatit druhou splátku, což vedlo k dalšímu prodeji aktiv Nürburgringu.
- 102 Z toho vyplývá, že se Tribunál tím, že odmítl relevanci skutečností tvrzených navrhovatelem a shrnutých v bodě 94 tohoto rozsudku pouze z toho důvodu, že nastaly po prodeji aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn, dopustil nesprávného právního posouzení. Čtvrtá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž opodstatněná.
- 103 Konečně v páté části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel v podstatě tvrdí, že odmítnutí argumentů shrnutých v bodech 170 a 171 napadeného rozsudku Tribunálem v bodech 173 až 176 napadeného rozsudku je neodůvodněné nebo je odůvodněné nedostatečně.
- 104 V tomto ohledu je třeba uvést, že Tribunál v bodě 170 napadeného rozsudku shrnul čtyři argumenty předložené navrhovatelem v rámci třetí části třetího žalobního důvodu žaloby. Podle Tribunálu měly tyto argumenty prokázat, že jak prodejní cena aktiv Nürburgringu sjednaná společností Capricorn, tak způsob platby této ceny obsahovaly prvky podpory, vzhledem k tomu, že zaprvé 6 milionů eur z hrubého provozního přebytku provozovatele Nürburgringu muselo být započteno do prodejní ceny, zatímco tento provozovatel v roce 2013 uvedl, že očekává nulové zisky z aktiv Nürburgringu, zadruhé platba druhé splátky prodejní ceny byla odložena, zatřetí penále ve výši 25 milionů eur, které bylo sjednáno v kupní smlouvě pro případ nezaplacení, nebylo vymáháno, a začtvrté další nabyvatel postoupil aktiva Nürburgringu v rámci netransparentního řízení.
- 105 V bodě 171 tohoto rozsudku Tribunál shrnul dodatečný argument předložený navrhovatelem ve stejném kontextu, podle kterého smlouva, na základě které byla aktiva Nürburgringu poskytnuta do provozního nájmu společnosti Capricorn na období od 1. ledna 2015 za účelem regulace přechodné situace, jež odpovídala možnému splnění podmínky, na kterou byl prodej aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn vázán, a sice vydání rozhodnutí Komise o vyloučení jakéhokoli rizika, že nabyvatel uvedených aktiv může mít povinnost vrátit podpory, které byly poskytnuty prodávajícím, nebyla uzavřena v rámci otevřeného, transparentního, nediskriminujícího a ničím nepodmíněného nabídkového řízení, takže nájemné z toho pronájmu neodpovídalo tržní ceně a obsahovalo opět prvky podpory. Mezi prodávajícími a společností Capricorn bylo dohodnuto, že nájemné z uvedeného nájmu až do dne ukončení prodeje bude odečteno od prodejní ceny aktiv Nürburgringu.
- 106 V odpovědi na tyto argumenty Tribunál v bodě 173 napadeného rozsudku pouze konstatoval, že „[z] důvodů uvedených v bodech 138 až 158 není na místě mít za to, že Komise měla mít pochybnosti o transparentní a nediskriminující povaze nabídkového řízení“. Tribunál v bodě 174 napadeného rozsudku doplnil, že z týchž důvodů rovněž vyplývá, že „šetření provedené Komisí, které vedlo k vydání druhého [sporného] rozhodnutí, umožňovalo vyloučit pochybnosti

o existenci výhody poskytnuté nabyvateli ve smlouvě o provozním nájmu týkající se aktiv Nürburgringu nebo prostřednictvím dalších platebních podmínek prodejní ceny uvedených aktiv“.

- 107 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 115 svého stanoviska, na rozdíl od toho, co vyžaduje judikatura citovaná v bodě 36 tohoto rozsudku, takové odůvodnění totiž neodpovídá ani implicitně na argumenty navrhovatele shrnuté v bodech 170 a 171 napadeného rozsudku a neumožňuje pochopit úvahy Tribunálu, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody přijatého rozhodnutí a Soudní dvůr mohl vykonat soudní přezkum.
- 108 Důvody uvedené v bodech 138 až 158 napadeného rozsudku, na které Tribunál odkázal v bodě 173 uvedeného rozsudku, se totiž týkají netransparentní a diskriminační povahy nabídkového řízení zejména z důvodu nedostatku transparentnosti finančních údajů, netransparentnosti a diskriminační povahy kritérií pro posouzení a jejich uplatnění ani pokračování v prodeji po postoupení aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn a ani otázky financování nabídky společnosti Capricorn. Uvedené důvody tedy neumožňují pochopit, proč byly argumenty navrhovatele shrnuté v bodech 170 a 171 uvedeného rozsudku odmítnuty.
- 109 Je tudíž třeba dospět k závěru, že napadený rozsudek je stížen nedostatkem odůvodnění, pokud jde o odmítnutí těchto argumentů ze strany Tribunálu. Z toho vyplývá, že pátá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku je opodstatněná.
- 110 Za těchto podmínek, aniž je nutné zkoumat první a třetí část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku a pátý důvod kasačního opravného prostředku, je třeba vyhovět kasačnímu opravnému prostředku a zrušit napadený rozsudek v rozsahu, v němž jím Tribunál zamítl návrh na zrušení druhého sporného rozhodnutí.

K žalobě před Tribunálem

- 111 V souladu s čl. 61 prvním pododstavcem druhou větou statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.
- 112 V projednávané věci s ohledem zejména na okolnost, že žaloba na zrušení podaná navrhovatelem ve věci T-373/15 je založena na žalobních důvodech, které byly předmětem kontradiktorní diskuze před Tribunálem a jejichž přezkum nevyžaduje přijetí žádného dalšího organizačního procesního opatření nebo dokazování, má Soudní dvůr za to, že soudní řízení dovoluje o této žalobě rozhodnout a že je důvodné vydat konečné rozhodnutí ve věci (obdobně viz rozsudek ze dne 8. září 2020, Komise a Rada v. Carreras Sequeros a další, C-119/19 P a C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 130) v rámci sporu, který mu byl předložen, a sice pokud jde o návrh na zrušení druhého sporného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. července 2008, Chronopost a La Poste v. UFEX a další, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 134).
- 113 Je třeba připomenout, že druhé sporné rozhodnutí je rozhodnutím nevznést námitky přijatým podle čl. 4 odst. 3 nařízení č. 659/1999, jehož legalita závisí na otázce, zda existují pochybnosti o slučitelnosti dotčené podpory s vnitřním trhem.

- 114 Vzhledem k tomu, že takové pochybnosti musí vést k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, jehož účastníky mohou být zúčastněné strany uvedené v čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999, je třeba mít za to, že každá zúčastněná strana ve smyslu posledně uvedeného ustanovení je takovým rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčena. Nositelé procesních záruk stanovených v čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999 se totiž mohou domoci dodržení těchto záruk pouze tehdy, mají-li možnost zpochybnit rozhodnutí nevznést námitky před unijním soudem (rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 47 a citovaná judikatura).
- 115 V tomto ohledu je třeba uvést, že unijnímu soudu nepřísluší, aby vykládal žalobu žalobce, která zpochybňuje výhradně opodstatněnost rozhodnutí posuzujícího podporu jako takového, tak, že ve skutečnosti směřuje k ochraně procesních práv, kterých žalobce požívá na základě čl. 108 odst. 2 SFEU, pokud žalobce výslovně neuplatnil žalobní důvod za tímto účelem, neboť jinak by to vedlo k překvalifikování předmětu žaloby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 55). Pokud však žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí o nevznášení námitek, zpochybňuje především skutečnost, že rozhodnutí vydané Komisí ohledně dotčené podpory bylo přijato, aniž tento orgán zahájil formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, čímž porušil jeho procesní práva, ačkoli uvedený orgán byl povinen toto řízení zahájit z důvodu pochybností o slučitelnosti této podpory s vnitřním trhem. Za účelem vyhovění jeho návrhu na zrušení může tedy žalobce uplatnit jakýkoliv důvod, který mu umožní prokázat, že posouzení informací a skutečností, které měla Komise k dispozici ve fázi předběžného posouzení, mělo vyvolat pochybnosti, aniž by použití těchto argumentů měnilo předmět žaloby. Z toho vyplývá, že unijní soud může zkoumat argumenty uvedené žalobcem ve věci samé, aby ověřil, zda z nich nevyplývají i skutečnosti podporující žalobní důvod, který tento žalobce také uvedl a kterým je výslovně tvrzena existence pochybností odůvodňujících zahájení formálního vyšetřovacího řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, body 56 a 59).
- 116 V projednávané věci bylo postavení navrhovatele jako „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999 již uznáno v bodě 67 tohoto rozsudku. Navrhovatel se na podporu své žaloby dovolával devíti žalobních důvodů. S výjimkou sedmého žalobního důvodu uplatňovaného na podporu návrhu na zrušení prvního sporného rozhodnutí byly ostatní žalobní důvody uplatněny na podporu návrhu na zrušení druhého sporného rozhodnutí.
- 117 Pátý a osmý žalobní důvod výslovně vycházejí z porušení procesních práv navrhovatele v tom, že Komise nezahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU navzdory tomu, že prodej aktiv Nürburgringu za nižší než tržní cenu měl Komisi podle názoru navrhovatele vést k závěru, že nabyvateli byla poskytnuta podpora.
- 118 K rozhodnutí o těchto žalobních důvodech je třeba v souladu s judikaturou citovanou v bodě 115 tohoto rozsudku nejprve společně zkoumat první a třetí část prvního žalobního důvodu, jakož i druhý žalobní důvod, které v podstatě vycházejí z toho, že Komise nesprávně posoudila potvrzení financování nabídky společnosti Capricorn.

Argumentace účastníků řízení

- 119 V první a třetí části prvního žalobního důvodu, jakož i v druhém žalobním důvodu navrhovatel tvrdí, že konstatování Komise uvedené v bodech 50, 51, 266, 271 a 273 konečného rozhodnutí, podle kterého společnost Capricorn předložila finanční závazek Deutsche Bank týkající se úvěru ve výši 45 milionů eur, je zjevně nesprávné, jelikož ze znění dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014 vyplývá, že tento dopis nebyl závazný.
- 120 Navrhovatel dodává, že poznámka pod čarou 79 konečného rozhodnutí prokazuje, že Komise věděla o dohodě uvedené v bodě 94 tohoto rozsudku, uzavřené dne 13. srpna 2014 mezi insolvenčním správcem Nürburgringu, prodávajícími a společností Capricorn, která upravovala zejména odklad platby druhé splátky prodejní ceny, pokud jde o společnost Capricorn. Tato dohoda přitom podle navrhovatele prokazuje neexistenci potvrzení financování nabídky společnosti Capricorn.
- 121 Komise tyto argumenty zpochybňuje. Komise odkazuje na znění dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014, ve kterém se především několikrát zmiňuje „závazek“ Deutsche Bank, a domnívá se proto, že se nedopustila zjevně nesprávného posouzení tohoto dopisu.
- 122 Pokud jde o dohodu ze dne 13. srpna 2014, Komise upřesňuje, že při přijetí konečného rozhodnutí neměla k dispozici text této dohody, který jí v rámci správního řízení nebyl předán. Informace uvedené v poznámce pod čarou 79 konečného rozhodnutí pocházejí podle názoru Komise ze sdělení Spolkové republiky Německo. Komise v každém případě zdůrazňuje, že druhé sporné rozhodnutí nezaložila na skutečnosti, že důkaz financování, který poskytla Deutsche Bank, existoval ještě v době přijetí tohoto rozhodnutí.

Závěry Soudního dvora

- 123 Je třeba uvést, že se Komise měla za účelem vyloučení existence protiprávní podpory poskytnuté společnosti Capricorn při nabytí aktiv Nürburgringu ujistit, že k tomuto nabytí došlo za cenu odpovídající tržní ceně, jak by tomu bylo v případě, že by mohlo být potvrzeno, že nabídkové řízení bylo otevřené, transparentní, nediskriminující a ničím nepodmíněné.
- 124 Jak již bylo uvedeno v bodě 82 tohoto rozsudku, jedním z faktorů zohledněných při výběru nabyvatele aktiv Nürburgringu bylo potvrzení o financování jeho nabídky.
- 125 Z bodu 116 odůvodnění konečného rozhodnutí totiž vyplývá, že jiný uchazeč, který podal stížnost ke Komisi, nabídl v rámci nabídkového řízení vyšší kupní cenu všech aktiv Nürburgringu, než kterou nabídla společnost Capricorn. Z bodu 272 odůvodnění konečného rozhodnutí přitom vyplývá, že tato nabídka byla odmítnuta z důvodu neexistence důkazu o financování.
- 126 Podle bodu 273 odůvodnění konečného rozhodnutí byly za nabídky, které mají zajištěné financování, považovány pouze dvě nabídky, a sice nabídka společnosti Capricorn a nabídka jiného uchazeče. Nicméně vzhledem k tomu, že částka zajištěného financování, kterou měl tento jiný uchazeč k dispozici, tak i nabídnutá prodejní cena byly nižší než částky společnosti Capricorn, byla nakonec vybrána nabídka společnosti Capricorn.
- 127 Z toho vyplývá, že pokud by se ukázalo, že byl neprávem učiněn závěr, že společnost Capricorn měla potvrzené financování pro svou nabídku, zatímco ve skutečnosti tomu tak nebylo, tato okolnost by mohla zpochybnit zejména nediskriminační povahu nabídkového řízení, jelikož by

mohla prokázat, že společnost Capricorn požívala přednostního zacházení a její nabídka nebyla odmítnuta, na rozdíl od přinejmenším jednoho jiného uchazeče, kterému se nepodařilo dodat důkaz o potvrzeném financování pro svou nabídku.

- 128 Vzhledem k pochybnostem o tom, zda financování nabídky společnosti Capricorn bylo potvrzené, které nebylo možné rozptýlit, byla proto Komise povinna zahájit formální vyšetřovací řízení a nemohla přijmout takové rozhodnutí o nevznesení námitek, jako je druhé sporné rozhodnutí.
- 129 Je třeba konstatovat, že skutečnosti dovolávané navrhovatelem existenci takových pochybností prokazují.
- 130 Z důvodů uvedených v bodech 87 až 91 tohoto rozsudku nemohla mít Komise za to, že dopis Deutsche Bank ze dne 10. března 2014 obsahoval závazný příslib financování.
- 131 Jak tvrdí navrhovatel, z poznámky pod čarou 79 konečného rozhodnutí vyplývá, že společnost Capricorn nezaplatila druhou splátku prodejní ceny ve stanovené lhůtě a že na základě dohody uzavřené dne 13. srpna 2014 mezi insolvenčním správcem Nürburgringu, prodejci a společnostmi Capricorn byla platba této splátky odložena na pozdější datum výměnou za zaplacení úroků z prodloužení společnosti Capricorn a poskytnutí dodatečných záruk. Pokud by přitom financování nabídky společnosti Capricorn bylo skutečně zajištěno, tato společnost by logicky mohla zaplatit druhou splátku prodejní ceny ve stanovené lhůtě a nemusela by jednat o odkladu platby.
- 132 Tudíž aniž je třeba zkoumat zbývající část argumentace uvedenou navrhovatelem na podporu jeho žaloby v rozsahu, v němž tato žaloba směřuje ke zrušení druhého sporného rozhodnutí, je třeba dospět k závěru, že posouzení otázky, zda s sebou prodej aktiv Nürburgringu společnostmi Capricorn nesl poskytnutí podpory této společnosti neslučitelné s vnitřním trhem, vyvolává pochybnosti ve smyslu článku 4 nařízení č. 659/1999, které Komisi měly vést k zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU.
- 133 Je tedy třeba žalobě vyhovět a druhé sporné rozhodnutí zrušit.

K nákladům řízení

- 134 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný nebo je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.
- 135 Podle čl. 138 odst. 3 první věty jednacího řádu, použitelného na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, platí, že pokud měl každý účastník ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese každý z nich vlastní náklady řízení.
- 136 V projednávané věci je třeba použít posledně uvedené ustanovení vzhledem k tomu, že se kasační opravný prostředek zamítá, pokud jde o napadený rozsudek v rozsahu, v němž jím Tribunál zamítl návrh na zrušení prvního sporného rozhodnutí, ale je mu vyhověno, pokud jde o napadený rozsudek v rozsahu, v němž jím Tribunál zamítl návrh na zrušení druhého sporného rozhodnutí, a Soudní dvůr toto rozhodnutí zrušuje.
- 137 V důsledku toho je důvodné rozhodnout, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 19. června 2019, Ja zum Nürburgring v. Komise (T-373/15, EU:T:2019:432), se zrušuje v rozsahu, v němž jím Tribunál Evropské unie zamítl návrh na zrušení článku 1 poslední odrážky rozhodnutí Komise (EU) 2016/151 ze dne 1. října 2014 o státní podpoře Německa SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) ve prospěch závodní dráhy Nürburgring.**
- 2) **Ve zbývajících částech se kasační opravný prostředek zamítá.**
- 3) **Článek 1 poslední odrážka rozhodnutí Komise (EU) 2016/151 ze dne 1. října 2014 o státní podpoře SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) poskytnuté Německem ve prospěch Nürburgringu se zrušuje.**
- 4) **Ja zum Nürburgring eV a Evropská komise ponesou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.